

Teoreme examen Geometrie

① Enunțați și demonstrați Th. Grassmann

Propoziție

$$\dim(U_1 + U_2) = \dim U_1 + \dim U_2 - \dim(U_1 \cap U_2)$$

Demonstrație

Fie $p = \dim U_1 \cap U_2$

$g = \dim U_1$

$n = \dim U_2$

$\{e_1, \dots, e_p\}$ o bază în $U_1 \cap U_2$. Aceasta este, în particular, un sistem independent în U_1 , deci poate fi completată la o bază $\{e_1, \dots, e_p, f_{p+1}, \dots, f_g\}$ a lui U_1 . La fel ea poate fi completată la o bază $\{e_1, \dots, e_p, h_{p+1}, \dots, h_n\}$ a lui U_2 .

Arătăm acum că $B = \{e_1, \dots, e_p, f_{p+1}, \dots, f_g, h_{p+1}, \dots, h_n\}$ este o bază a lui $U_1 + U_2$.

Se consideră o combinație linieară egală cu zero a acestor vectori:

$$\sum_{i=1}^p a_i e_i + \sum_{j=1}^{g-p} b_j f_{p+j} + \sum_{k=1}^{n-p} c_k h_{p+k} = 0$$

$$\sum_{i=1}^p a_i e_i + \sum_{j=1}^{g-p} b_j f_{p+j} = - \sum_{k=1}^{n-p} c_k h_{p+k}$$

Avem egalitatea unui vector din U_1 cu unul din U_2 .

\Rightarrow că ambele sunt în intersecția $U_1 \cap U_2$.

În particular trebuie să existe scalari c_i a.i.

$$-\sum_{k=1}^{n-P} b_k h_{p+k} = \sum_{i=1}^P c_i e_i \Rightarrow \sum_{i=1}^P c_i e_i + \sum_{k=1}^{n-P} b_k h_{p+k} = 0$$

Cum $\{e_i, h_{p+k}\}$, $i=1, \dots, P$, $k=1, \dots, n-P$ formează o bază în $B \Rightarrow$ toți coeficienții combinației de mai sus sunt nuli, deci toți $b_k = 0$.

$\Rightarrow \sum_{i=1}^P c_i e_i = 0$ care reprezintă o bază în $U_1 \Rightarrow$ s.l.i

Pta demonstra că B este sistem de generatori folosim:

$x \in U_1 + U_2$ în sens că $x = x_1 + x_2$, $x_1 \in U_1 \Rightarrow$

$$x = x_1 + x_2 = \left(\sum_{i=1}^P a_i e_i + \sum_{j=1}^{n-P} b_j f_{p+j} \right) + \left(\sum_{i=1}^P a'_i e_i + \sum_{k=1}^{n-P} b'_k h_{p+k} \right)$$

$$= \sum_{i=1}^P (a_i + a'_i) e_i + \sum_{j=1}^{n-P} b_j f_{p+j} + \sum_{k=1}^{n-P} b'_k h_{p+k} \Rightarrow$$
 s.g

② Enunț și demonstrați teorema dimensiunii pt apl. lin.

Propoziție

Pentru o aplicație liniară $f: U \rightarrow V$ are loc egalitatea
 $\dim \ker(f) + \dim \operatorname{Im}(f) = \dim(U)$

Demonstrație

Punem ca $\{e_1, \dots, e_p\}$ bază în $\ker(f)$ și o completăm la o bază $\{e_1, \dots, e_p, f_{p+1}, \dots, f_n\}$, $n = \dim U$, a lui U .
 E suficient acum să arătăm că $\{f(e_i)\}$ e o bază a lui $\operatorname{Im}(f)$.

Pt. linia independentă: $a_{p+1} f(f_{p+1}) + \dots + a_n f(f_n) = 0$
 Atunci $f(a_{p+1} f_{p+1} + \dots + a_n f_n) = 0$, deci
 $a_{p+1} f_{p+1} + \dots + a_n f_n \in \ker(f) \Rightarrow \exists b_1, \dots, b_p$ a.i.
 $a_{p+1} f_{p+1} + \dots + a_n f_n = b_1 e_1 + \dots + b_p e_p \Rightarrow$
 $a_{p+1} f_{p+1} + \dots + a_n f_n - b_1 e_1 - \dots - b_p e_p = 0$
 $\Rightarrow a_i = 0 \quad \forall i = \overline{p+1, n} \Rightarrow$ s.l.i

Pt. sistem de generatori: local $\forall y \in \operatorname{Im}(f)$, $y = f(x)$ în
 $x = a_1 e_1 + \dots + a_p e_p + a_{p+1} f_{p+1} + \dots + a_n f_n$
 $\Rightarrow y = f(x) = f(a_1 e_1 + \dots + a_p e_p + a_{p+1} f_{p+1} + \dots + a_n f_n) =$
 $= \sum_{i=1}^p a_i f(e_i) + \sum_{i=p+1}^n a_i f(f_i) = \sum_{i=p+1}^n a_i f(f_i) \Rightarrow \{f(f_i)\}$ s.g

③ Enunțuri și demonstrații Th. Gauss

Propoziție

Pentru orice formă pătratică există un repr în care aceasta are o formă canonică.

Demonstrație

Dacă $g = 0 \Rightarrow g$ are o formă canonică în orice repr.
 $g \neq 0 \Rightarrow$

Fixăm un repr. Vom face inducție după m , m al coordonatelor de care depinde expresia lui g în acest repr.

Pt $m=1$ avem $g(x) = g_{11}x_1^2$ care e o formă canonică.

Pt adunând pt forme pătratice a căror expresie depinde de $m-1$ coordonate.

Fie $g(x) = \sum_{i,j=1}^m g_{ij}x_i x_j$. Putem presupune existența unui coeficient g_{ii} nenul. Dacă toate $g_{ii} = 0$, înțocm un $g_{ik} \neq 0, i \neq k$ și facem schimbarea de coordonate

$$y_i = x_i + x_k, y_k = x_i - x_k, y_j = x_j, j \neq i, k$$

care conduce, în noile coordonate, la un coeficient nenul pentru y_i^2 . Mai mult, după o neutralizare ulterioară a elementelor răsunelului, putem presupune $g_{11} \neq 0$.
Pentru a păstra expresia lui g grupând toate termenii care conțin coordonata x_1 :

$$g(x) = g_{11}x_1^2 + 2g_{12}x_1x_2 + \dots + 2g_{1m}x_1x_m + g'(x)$$

unde g' e o formă pătratică a cărei expresie depinde doar de $m-1$ coordonate: x_2, \dots, x_m .

Mai departe avem:

$$g(x) = \frac{1}{g_{11}} (g_{11}x_1 + g_{12}x_2 + \dots + g_{1m}x_m)^2 - \sum_{i=2}^m \frac{g_{1i}^2}{g_{11}} x_i^2 + g'(x)$$

$$= \frac{1}{g_{11}} (g_{11}x_1 + g_{12}x_2 + \dots + g_{1m}x_m)^2 + g''(x)$$

unde g'' e o formă pătratică a cărei expresie depinde doar de $m-1$ coordonate.

Facem schimbarea de reper coordonate.

$$\begin{cases} Y_1 = g_{11}x_1 + g_{12}x_2 + \dots + g_{1m}x_m \\ Y_i = x_i, i = 2, \dots, m \end{cases}$$

$$\Rightarrow g(x) = \frac{1}{g_{11}} Y_1^2 + g''(x)$$

unde g'' depinde doar de Y_2, \dots, Y_m . Aplicăm ipoteza de inducție pt g'' și o aducem la o formă canonică $g''(x) = \sum_{i=2}^m a_i z_i^2$ printr-o schimbare de coordonate de forma $z_i = Y_i$ pt $i = 1$ și $i = m+1, \dots, m$
 $z_i = \sum_{j=1}^m a_{ij} Y_j$ pt $i = 2, m$.

\Rightarrow În acest reper g are formă canonică.

④ Enunțul și demonstrația T4. de înfățișare lichieră.

Proprietăți

Numărul termenilor pozitivi din orice formă normală a unei forme pătratice reale nu depinde de reperul canonic ales.

Demonstrație

$B = \{e_1, \dots, e_n\}; B' = \{e'_1, \dots, e'_n\}$ repere canonice.

Presupunem că în primul reper expresia lui g conține p termeni pozitivi, iar în al doilea p' termeni pozitivi.

Fie $p' < p$. Definim subspațiile $U = L(\{e_1, \dots, e_p, e_{n+1}, \dots, e_n\})$
 $U' = L(\{e'_{p'+1}, \dots, e'_n\})$

Evident $g(x) \geq 0$ pt $x \in U$ și $g(x) < 0$ pt $x \in U' \setminus \{0\}$

~~T. Grassman~~

\Rightarrow

T. Grassman
 \Rightarrow

$$\dim U + \dim U' = (p + m - 1) + (n - p') = m + p - p' > m$$

$U \cap U'$ conține cel puțin un vector nenul,

fie el y . Dar în această situație $g(y)$ ar trebui să fie simultan pozitiv și negativ. \Rightarrow

p' nu poate fi strict inferior lui p .

Analog pt $p < p' \Rightarrow p = p'$

- ⑤ Propoziția privind condiția necesară și suficientă de reper ca matricea să fie diagonalizabilă.

Propoziție

Fie f și h endomorfisme diagonalizabile. Condiția necesară și suficientă ca să existe un reper în care f și h să se diagonalizeze simultan este $fh = hf$.

Demonstrație

Se observă că proprietatea de comutare a lui f și h revine la comutarea matricilor lor asociate în același reper. Cum orice două matrice ^{diagonalizabile} comută, necesitatea condiției e dată.

Pt suficiență, remarcăm întâi că dacă x e un vector propriu al lui f , corespunzător valorii proprii λ , atunci $h(x)$ e vector propriu al lui f corespunzător aceleiași valori proprii λ : $f(h(x)) = h(f(x)) = h(\lambda x) = \lambda h(x)$.

Fie acum v_1, \dots, v_k subspații proprii ale lui f , corespunzătoare valorilor proprii distincte ale lui f . Remarca anterioară ne spune că fiecare subspațiu v_i al lui f e subspațiu invariant al lui h (deoare v_i nu e decât subspațiu propriu al lui f , adică nu e asociat unei valori proprii ale lui f).

Deci putem considera restricțiile $h|_{v_i}$ ca niște endomorfisme ale lui v_i . Acestea sunt diagonalizabile

Fie $B_i = \{v_{i1}, \dots, v_{ik_i}\}$ un reper în care $h|_{V_i}$ se diagonalizează. Cum toți ei sunt vectori proprii ai lui $f \Rightarrow$ că ambele endomorfisme se diagonalizează în reperele obținute prin alăturarea, în ordine crescătoare după i , a reperele B_i .

⑥ Enunțăm și demonstrăm teorema potrivit căreia există un reper format din vectori proprii a.î matricea să fie diagonală.

Propoziție

Pentru un endomorfism al unui spațiu vectorial finit dimensional V_K , există un reper în care matricea sa are formă diagonală \Leftrightarrow toate rădăcinile polinomului său caracteristic sunt în K și multiplicabilitățile lor sunt egale cu dimensiunile subspațiilor proprii corespunzătoare.

Demonstrație

Fie $f \in \text{End}(V)$. P.p. că \exists un reper $\{e_1, \dots, e_n\}$ în care matricea lui f are formă diagonală $A = \text{diag}(a_1, \dots, a_n)$. În general, a_{ij} din această serie nu sunt distincte. Notăm k_1, \dots, k_r elementele distincte de pe diagonală și cu m_1, \dots, m_r m. corespunzător de aparțin. Evident trebuie ca $m_1 + \dots + m_r = n$. Se vede acum că polinomul caracteristic al lui f are forma:

$$P_f = \det(A - X I_n) = (X - k_1)^{m_1} \dots (X - k_r)^{m_r}$$
, astfel că rădăcinile sunt $k_i \in K$ cu multiplicabilități $m_i, i = 1, \dots, r$. În particular valoare proprii ale lui f sunt k_i , elemente dintr-un reper $\Rightarrow f(e_j) = k_j e_j \forall j = 1, \dots, m_1, \dots, m_1 + 1, \dots, m_1 + m_2, \dots$

$f(x_k) = \lambda_k x_k$ pt $k = m_1 + \dots + m_{r-1} + 1, \dots, m_r$.

d) Deci V_{λ_1} conține cel puțin m_1 vectori independenți

$e_1, \dots, e_{m_1}, V_{\lambda_2}$ îi conține pe $e_{m_1+1}, \dots, e_{m_1+m_2}$

Astfel că $\dim V_{\lambda_i} \geq m_i$. Cum $\dim V_{\lambda_i} \leq m_i \Rightarrow \dim V_{\lambda_i} = m_i$

Reciproc, să presupunem că rădăcinile polinomului caracteristic sunt toate în K , cu multiplicități m_i și $\dim V_{\lambda_i} = m_i$. Fie reperele $B_1 = \{e_1, \dots, e_{m_1}\}$ în V_{λ_1} ,

$B_2 = \{e_{m_1+1}, \dots, e_{m_1+m_2}\}$ în $V_{\lambda_2}, \dots, B_r = \{e_{m_1+\dots+m_{r-1}+1}, \dots, e_{m_1+\dots+m_r}\}$ în V_{λ_r} . Vom arăta că

$\{e_1, \dots, e_{m_1}, e_{m_1+1}, \dots, e_{m_1+m_2}, \dots, e_{m_1+\dots+m_{r-1}+1}, \dots, e_n\}$

este un reper al lui V . Fără în m_r de K , este suficient să probăm independența liniară a vectorilor ei. Ele conștă dintr-o mulțime:

$$\sum_{i=1}^{m_1} a_i e_i + \sum_{i=m_1+1}^{m_1+m_2} a_i e_i + \dots + \sum_{i=m_1+\dots+m_{r-1}+1}^{m_1+\dots+m_r} a_i e_i = 0. \text{ Să observăm că dacă}$$

notăm f_1, \dots, f_r unele polinoame obținem $f_i \in V_{\lambda_i} \Rightarrow$ dacă sunt nuli, sunt independenți. Pe de altă

parte este o conștă dintr-o mulțime a lor cu toți coeficienți egali cu 1. Într-un caz contradicție doar presupunând toți $f_i = 0$. Dar fiecare asemenea egalitate reprezintă

o conștă dintr-o mulțime a vectorilor din baza B_i , ea trebuie, deci, să fie nulă. În concluzie toți vectorii ai sunt nuli și sistemul considerat este un

reper al lui $V \Rightarrow$ matricea lui f are formă diagonală.

7) Enunțăm teorema de caracterizare a conicelor nedegenerate.

Propoziție

Orice conică nedegenerată ($\Delta \neq 0$) se poate obține prin intersecția unui con cu un plan care nu trece prin vârf.